

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Naděždou Librovou jako samosoudkyní ve věci žalobce **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. Mgr. Markem Ježkem, advokátem v Českém Těšíně, Tovární 1707/33, proti žalovanému **Czech Invest Group, s.r.o.**, se sídlem v Pardubicích, Štrossova 272, IČ: 25942395, zast. JUDr. Martinem Týle, advokátem v Pardubicích, Škroupova 561, **o zaplacení částky 169.900,- Kč s příslušenstvím oproti vydání vozidla, t a k t o :**

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 169.900,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % p.a. od 4.11.2012 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**
- II. Co do úroku z prodlení z částky 169.900,- Kč od 4.11.2012 do zaplacení ve výši 0,25 % p.a. s e žalobní návrh z a m í t á .**
- III. Žalobce je povinen vydat žalovanému vozidlo zn. XXX a žalovaný je povinen toto vozidlo převzít do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**
- IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v částce 130.744,- Kč, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Marka Ježka.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svým žalobním návrhem domáhal zaplacení částky 169.900,- Kč s příslušenstvím oproti vydání vozidla zn. XXX. Tvrdil, že dne 10.8.2012 uzavřel se žalovaným kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo toto vozidlo. Počet ujetých kilometrů měl dle stavu tachometru činit 82 415, avšak žalobce následně zjistil, že již v roce 2010 mělo

vozidlo najeto 291 479 km. Jedná se tedy o podstatný rozdíl ve vlastnostech předmětného vozidla, který nelze odstranit. Ujednání kupní smlouvy o tom, že skutečný počet ujetých kilometrů není prodávajícím garantován, je dle žalobce neplatné ve smyslu § 55 a § 56 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013, když v daném právním vztahu žalobce vystupoval jako spotřebitel a takové ustanovení pro něho znamená značnou nerovnováhu v právech. Proto žalobce dopisem ze dne 27.9.2012 od kupní smlouvy odstoupil a žalovaného vyzval k vrácení kupní ceny oproti vrácení vozidla, avšak bezvýsledně.

V průběhu řízení žalobce doplnil, že ve smyslu § 49a ve spojení s § 40a obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013, uzavřel kupní smlouvu v omylu vyvolaném žalovaným, když se domníval, že automobil má najeto 82 415 km, jak bylo zaznamenáno v kupní smlouvě, a že sjednaná kupní cena odpovídá stavu vozidla s tímto počtem najetých kilometrů. V tom případě by kupní smlouva vůbec platně uzavřena nebyla.

V rámci své účastnické výpovědi žalobce dále uvedl, že kupní smlouvu a protokol o převzetí vozidla, který měl žalovaný připraven v počítači, si přečetl pouze zběžně. V době převzetí vozidla byl tachometr (oproti záznamu v protokolu o předání vozidla) funkční, což si žalobce ověřil při zkušební jízdě. S autem najel dalších cca 1 200 km a po celou dobu tachometr řádně ukazoval.

Žalovaný navrhl zamítnutí žalobního návrhu v celém rozsahu. Odstoupení od kupní smlouvy učiněné žalobcem považoval za nedůvodné, neboť jak v kupní smlouvě tak i v protokolu o zkušební jízdě a předání vozidla ze dne 10.8.2012 (který byl přílohou kupní smlouvy) bylo jednoznačně a výslovně uvedeno, že žalovaný skutečný počet ujetých kilometrů negarantuje, tento není zjištěn. V kupní smlouvě konstatovaný stav tachometru vyplýval pouze z jeho vizuální kontroly, přičemž odpovídal čestnému prohlášení původního majitele vozidla XXX. Žalobce se pak s kupní smlouvou i protokolem podrobně seznámil a tyto listiny vlastnoručně podepsal. Vozidlo tak zakoupil srozuměný s tím, že skutečný stav ujetých kilometrů není zjištěn a žalovaným není garantován. Přístrojová deska byla navíc v době uzavření kupní smlouvy nefunkční. Za tohoto stavu nemůže být případný nesoulad skutečného počtu ujetých kilometrů se stavem vykázaným na tachometru považován za vadu odůvodňující odstoupení od smlouvy.

Žalovaný je dále přesvědčen o tom, že žalobce vozidlo i po písemném odstoupení od kupní smlouvy nadále používal, neboť se dostavoval na pravidelné servisní prohlídky k XXX. Nemůže se tak domáhat vrácení celé kupní ceny v okamžiku, kdy není schopen vrátit automobil ve stavu, v němž se tento nacházel k datu odstoupení od kupní smlouvy.

Jednatel žalovaného dále uvedl, že stav vozidla odpovídal počtu kilometrů zaznamenaných na tachometru, přičemž žalovaný s tachometrem nikterak nemanipuloval. Přístrojová deska byla v době prodeje automobilu žalobci zcela nefunkční.

Čestným prohlášením ze dne 26.1.2012 prodávající (původní vlastník vozidla) XXX, že se stavem najetých kilometrů u vozidla XXX nikdy žádným způsobem nemanipuloval a že stav tachometru v době prodeje vozidla společnosti Czech Auto Pardubice, s.r.o., činil 82 411 km.

Kupní smlouvou uzavřenou mezi účastníky dne 10.8.2012 dle § 409 a násl. obchodního zákoníku vzal soud za prokázané, že žalovaný žalobci prodal osobní automobil zn. XXX, za cenu 169.900,- Kč (včetně DPH). V kolonce stav tachometru bylo uvedeno 82 415 km s tím, že skutečný počet ujetých km nezjištěn (negarantujeme). Podle čl. 4.1 kupuje kupující automobil ve stavu, jak si jej osobně či prostřednictvím jím určené osoby prohlédl, s vědomím, že se jedná o automobil použitý, opotřebený úměrně stáří a ujetým kilometrům.

Podle čl. 4.3 je přílohou č. 1 smlouvy a její nedílnou součástí „Protokol o zkušební jízdě a předání automobilu“.

Z Protokolu o zkušební jízdě a předání vozidla ze dne 10.8.2012 (příloha č. 1 ke kupní smlouvě ze dne 10.8.2012) soud zjistil, že v tomto byl uveden stav tachometru – 82415 km s tím, že skutečný počet ujetých kilometrů nezjištěn (negarantujeme). Počítač/přístrojová deska byla označena za nefunkční. Po bodem 6 žalovaný jako prodávající dále prohlásil, že „... z jeho strany nedošlo k neoprávněné manipulaci s počítadlem kilometrů automobilu a zároveň upozorňuje kupujícího na skutečnost, že ani při vynaložení veškeré odborné péče není schopen vždy zjistit případnou manipulaci s počítadlem kilometrů předchozím majitelem. Z tohoto důvodu prodávající neodpovídá za případný nesoulad stavu tachometru s reálným počtem najetých kilometrů. .... Prodávající v žádném případě negarantuje počet ujetých kilometrů na tachometru (stav tachometru) prodáváného vozidla.“

Dle Osvědčení o registraci vozidla byl předmětný automobil v ČR poprvé zaregistrován dne 14.5.2008. Dne 26.1.2012 bylo vozidlo převedeno na XXX. Od 15.8.2012 byl jako vlastník vozidla veden XXX, nar. XXX, bytem XXX.

Dopisem ze dne 27.9.2012 žalobce od kupní smlouvy odstoupil s tím, že ve smlouvě bylo uvedeno, že stav tachometru předmětného vozidla činí 82 415 km, avšak ve skutečnosti mělo již v roce 2010 najeto 291 479 km, což je podstatný rozdíl ve vlastnostech vozidla, který nelze odstranit. Zároveň žalovaného vyzval k vrácení kupní ceny oproti vydání vozidla, a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení odstoupení. Dopis byl žalovanému dle kopie dodejky doručen dne 3.10.2012.

Ze zprávy společnosti ŠKODA AUTO, a.s., ze dne 11.3.2013 soud zjistil, že vozidlo zn. XXX bylo k poslední servisní prohlídce přijato dne 20.9.2010; k tomuto datu činil stav ujetých kilometrů 291 497.

Z výpovědi svědka XXX, ve spojení se zakázkovým listem č. 40/2012 ze dne 15.8.2012 a jeho písemným vyjádřením ze dne 14.1.2013, soud zjistil, že dne 15.8.2012 svědek prováděl u předmětného automobilu servisní prohlídku. Během této nebyla zjištěna žádná závada přístrojové desky, tato komunikovala standardním způsobem. Počítadlo ujetých kilometrů bylo funkční (jeho funkčnost byla ověřena vizuálně při projíždce) a v době přijetí auta do servisu vykazovalo stav 83 700 km. Zda byl do počítadla proveden nějaký zásah nemohl svědek zjistit.

Svědka XXX, pracovník žalovaného pouze potvrdil, že v době uzavření předmětné kupní smlouvy pro žalovaného pracoval. Na daný prodej si však konkrétně nevzpomíná.

Dle § 262 odst. 1 obch. zák. si strany mohou dohodnout, že jejich závazkový vztah, který nespadá pod vztahy uvedené v § 261, se řídí tímto zákonem. Jestliže taková dohoda směřuje ke zhoršení právního postavení účastníka smlouvy, který není podnikatelem, je neplatná. Podle odst. 4 tohoto ustanovení ve vztazích podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevyplývá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Dle § 40a obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 jde-li o důvod neplatnosti právního úkonu podle ustanovení § 49a, § 140, § 145 odst. 2, § 479, § 589, § 701 odst. 1, § 775 a § 852b odst. 2 a 3 považuje se právní úkon za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil. Totéž platí, nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje dohoda účastníků (§ 40). Je-li právní úkon v rozporu s obecně závazným právním předpisem o cenách, je neplatný pouze v rozsahu, ve kterém odporuje tomuto předpisu, jestliže se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti dovolá.

Dle § 49a obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 je právní úkon neplatný, jestliže jej jednající osoba učinila v omylu, vycházejícím ze skutečnosti, jež je pro jeho uskutečnění rozhodující, a osoba, které byl právní úkon určen tento omyl vyvolala nebo o něm musela vědět. Právní úkon je rovněž neplatný, jestliže omyl byl touto osobou vyvolán úmyslně. Omyl v pohnutce právní úkon neplatným nečiní.

Dle § 55 odst. 2 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 ujednání ve spotřebitelských smlouvách podle § 56 jsou neplatná. Podle odst. 3 tohoto ustanovení v pochybnostech o významu spotřebitelských smluv platí výklad pro spotřebitele příznivější.

Dle § 56 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran. Podle odst. 3 písm. b) tohoto ustanovení jsou nepřipustná zejména smluvní ujednání, která vylučují nebo omezují práva spotřebitele při uplatnění odpovědnosti za vady či odpovědnosti za škodu.

Dle § 616 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 prodávající odpovídá kupujícímu za to, že prodávaná věc je při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou, zejména, že je bez vad. Podle odst. 3 tohoto ustanovení v případě, že věc při převzetí kupujícím není ve shodě s kupní smlouvou (dále jen "rozpor s kupní smlouvou"), má kupující právo na to, aby prodávající bezplatně a bez zbytečného odkladu věc uvedl do stavu odpovídajícího kupní smlouvě, a to podle požadavku kupujícího buď výměnou věci, nebo její opravou; není-li takový postup možný, může kupující požadovat přiměřenou slevu z ceny věci nebo od smlouvy odstoupit. To neplatí, pokud kupující před převzetím věci o rozporu s kupní smlouvou věděl nebo rozpor s kupní smlouvou sám způsobil. Podle odst. 4 tohoto ustanovení rozpor s kupní smlouvou, který se projeví během šesti měsíců ode dne převzetí věci, se považuje za rozpor existující již při jejím převzetí, pokud to neodporuje povaze věci nebo pokud se neprokáže opak.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žalobní návrh je důvodný. Účastníci (žalobce v postavení spotřebitele a žalovaný v postavení podnikatele) si v rámci kupní smlouvy ujednali, že tento jejich závazkový vztah se bude řídit obchodním zákoníkem. Soud však ve smyslu § 262 odst. 4 obch. zák. při posuzování dané věci postupoval dle ustanovení občanského zákoníku směřujících k ochraně spotřebitele, neboť je to ve prospěch žalobce, tedy smluvní strany, která není podnikatelem nýbrž právě spotřebitelem. Kupní smlouvu ze dne 10.8.2012 považoval soud za platný právní úkon. Žalobce tvrdil, že kupní smlouvu uzavřel v omylu, neboť se domníval, že automobil má najeto pouze 82 415 km (dle stavu tachometru) a tomuto odpovídá i cena a technický stav vozidla. V řízení však nebylo prokázáno, že takový omyl by žalovaný vyvolal nebo o něm musel vědět, když v rámci kupní smlouvy i protokolu o předání vozidla (se kterými byl žalobce seznámen a tyto

podepsal) byl žalobce výslovně upozorněn na to, že skutečný počet ujetých kilometrů není zjištěn (§ 49a obč. zák.).

Ve smyslu § 55 a § 56 obč. zák. však soud dospěl k závěru, že je neplatné ujednání kupní smlouvy o tom, že žalovaný jako prodávající neodpovídá za případný nesoulad stavu tachometru s reálným počtem najetých kilometrů, neboť toto ujednání omezuje práva spotřebitele při uplatnění odpovědnosti za vady či odpovědnosti za škodu.

V řízení bylo dále prokázáno (zprávou společnosti ŠKODA AUTO, a.s.) a mezi účastníky ani nebylo sporu o tom, že počet ujetých kilometrů k datu uzavření kupní smlouvy nečinil 82 415 km, jak vykazoval tachometr a bylo uvedeno v kupní smlouvě, ale nejméně 291 497 km. V tomto ohledu tak nebyla prodávaná věc při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou, za což ve smyslu § 616 odst. 1 obč. zák. odpovídá prodávající. A protože tuto zjištěnou vadu nelze odstranit (ať už výměnou věci či její opravou), považoval soud odstoupení od kupní smlouvy učiněné žalobcem písemně dne 27.9.2012 za platné (§ 616 odst. 3 obč. zák.).

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobnímu návrhu vyhověl. K námitce žalovaného ohledně možného nadměrného opotřebení vozidla po jeho převzetí žalobcem soud nepřihlédl, neboť toto nebylo žádným způsobem prokázáno a navíc to byl sám žalovaný, který po odstoupení od kupní smlouvy odmítl vozidlo převzít. Proto bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci celou kupní cenu tak, jak byla sjednána v kupní smlouvě, oproti vrácení vozidla.

Žalobci byly zároveň přiznány úroky z prodlení ode dne 4.11.2012 do zaplacení, když odstoupení od smlouvy bylo žalovanému doručeno dne 3.10.2012 a to s výzvou k vrácení kupní ceny oproti vydání vozidla ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy, tj. do 3.11.2012. Výše úroků z prodlení tak, jak byly žalobci přiznány, je v souladu s § 1 nař. vlády č. 142/1994 Sb. Ve zbytku požadovaných úroků byl pak žalobní návrh zamítnut.

O nákladech řízení rozhodl soud dle § 142 odst. 3 o.s.ř., když žalobce měl ve věci neúspěch v poměrně nepatrné části (část požadovaných úroků z prodlení). Náklady byly představovány zaplaceným soudním poplatkem v částce 8.500,- Kč; odměnou advokáta za 10 úkonů právní pomoci (převzetí zastoupení, sepis odstoupení od smlouvy a předžalobní výzvy, sepis žaloby, písemné vyjádření ve věci ze dne 14.4.2014, účast advokáta při jednání soudu ve dnech 30.10.2013, 27.11.2013, 7.4.2014, 12.11.2014, 6.3.2015 a 25.11.2015) po 7.860,- Kč (§ 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb.); 10 x 300,- Kč paušál (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); náhradou za ztrátu času cestou k jednání z Českého Těšína do Pardubic a zpět, 14 započatých půlhodin za jedno jednání, tj. celkem 56 hodin po 100,- Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a cestou k jednání u dožádaného soudu z Českého Těšína do Karviné a zpět, 2 započaté půlhodiny po 100,- Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.); cestovným k jednáním soudu v Pardubicích, a to dne 30.10.2013 (advokát i žalobce) vlakem, 520,- Kč jedna i zpáteční cesta, tj. celkem 1.040,- Kč, ve dnech 27.11.2013, 7.4.2014, 12.11.2014 a 25.11.2015, 514 km jedna i zpáteční cesta, osobním automobilem zn. XXX, při průměrné spotřebě 6,5 l benzínu Natural/100 km, sazbě základní náhrady v roce 2013 3,60 Kč/1 km, v roce 2014 a 2015 3,70 Kč/1 km, ceně benzínu 36,10 Kč/1 l v roce 2013, 35,70 Kč/1 l v roce 2014 a 35,90 Kč/1 l v roce 2015, cestovným k jednání soudu v Karviné dne 6.3.2015, 40 km jedna i zpáteční cesta, osobním automobilem zn. XXX, při průměrné spotřebě 6,5 l benzínu Natural/100 km, sazbě základní náhrady 3,70 Kč/1 km a ceně benzínu 35,90 Kč/1 l, celkem tak cestovným v částce 13.628,- Kč; DPH ve výši 21 % z částek shora uvedených, vyjma soudního poplatku, tj. 21.216,- Kč. Celkem tak byly náklady žalobce představovány částkou 130.744,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení, písemně, v trojmo, prostřednictvím podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích, dne 11. prosince 2015

JUDr. Naděžda Librová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kamila Součková